

Mødet genoptoges Kl. 21¹⁵.

Forhandlingerne fortsattes.

Christmas Møller: Den Forespørgsel, Det konservative Folkepartis Bestyrelse her i det høje Ting ved det ærede Medlem Hr. Hasle har indbragt, og som nu har optaget Tingets Tid nogle Timer, har to afgørende Spørgsmaal i sig; det ene er det Spørgsmaal, som det ærede Medlem Hr. Hasle i ganske særlig Grad har beskæftiget sig med, nemlig det juridiske, og paa hvilket der i Virkeligheden mangler Svar fra den højtærede Minister — og tillige har det mødt personlige Uartigheder fra det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, vendt mod Forespørgeren. Jeg skal skænke baade Ministeren og Socialdemokratiets Formand dette. (Uro). De Herrer fra den Side behøver slet ikke at blive ved at gøre opmærksom paa, hvor ubehageligt berørte de er af Forespørgselen.

Før Mødets Afbrydelse stillede jeg det Spørgsmaal til den højtærede Minister, som han endnu ikke har besvaret, nemlig: Hvad er Landstingsmand Bramsnæs udnævnt til? Er han udnævnt til Krisefondsbestyrelsesmedlem eller til hvad? Det er rimeligt at gentage dette Spørgsmaal.

I øvrigt mener jeg, man har Lov til at sige, at der ikke kan være nogen Tvivl om, at den højtærede Minister juridisk har besvaret det ærede Medlem Hr. Hasles Forespørgsel saaledes: Krisefonden er under Likvidation, Krisefonden vil blive likvideret. Jeg maa tilstaa, at jeg forstaaer ikke, hvordan Ministeren forener dette med sit Standpunkt, at der ikke er solgt nogen af Krisefondens Obligationer. Hvorledes vil han nemlig likvidere Fonden uden at sælge dens Obligationer? Naa, det maa Ministeren jo om. Men Ministeren har altsaa erkendt, at den økonomiske Situation i Landet i Dag er den men Hensyn til Krisefonden, at denne Fond er under Likvidation.

Dernæst er det imidlertid klart, at det Spørgsmaal, det ærede Medlem Hr. Hasle som Ordfører for os 7 har stillet, er et videre og bredere, nemlig: Hvilken økonomisk Politik er det, Regeringen vil føre?

Da vi behandlede Valutaloven den 4. Februar og jeg stillede en Række Spørgsmaal til den højtærede Handelsminister, sagde Ministeren, at han ikke vilde tage Duften af det ærede Medlem Hr. Hasles

Forespørgsel. Jeg synes nu ikke, der har været megen Duft over den højtærede Minister, for hvilken Besked har vi faaet om den økonomiske Politik, Regeringen vil føre? Der kan jo ikke være Tvivl om, at der i Øjeblikket foregaar de allervigtigste Overvejelser inden for Regeringen. I Regeringens egen Provinspresse hedder det i Gaar, at der afholdes Ministermøder om den erhvervsøkonomiske Situation, om Arbejdsløsheden, om Prisstigningen paa Raastoffer og den deraf følgende Valutaknaphed. Regeringens og Nationalbankens Stilling med Hensyn til Obligationer har været et fortsat Salg hele 1936 og Begyndelsen af 1937. Vi har derfor virkelig Lov til i Dag at spørge Regeringen: Hvad er dens økonomiske Politik? Hvilke Planer har den med Hensyn til Arbejdsløshedens Bekæmpelse og med Hensyn til Hjælp over for Landbruget og dets Produktion?

Den Forespørgsel, vi har stillet, er ikke stillet saaledes, at Regeringen kan ende med nogle Bemærkninger, med hvilke den højtærede Handelsminister synes at vise, at han mener at kunne klare sig med nogle Prokuratorkneb. Nej, Ministeren har at give Besked om, hvad hele Regeringens Politik er. Tyder det Indtryk, som man har af Januar Maanedes Samhandel med Tyskland, paa, at der bliver øget Afsætning af Landbrugsvarer fra Danmark, eller er Indtrykket det modsatte? Er det Regeringens Mening nu at lade Nationalbanken føre en Politik, som, uanset om man rører ved Diskontoen, betyder en faktisk Hævning af Renteniveauet i Landet? Er det Regeringens Mening uden videre at lade Understøttelseslove gennemføre af en saadan Karakter, at man overhovedet ikke kan være i Tvivl om, at det udhuler den danske Krone og ender i den modsatte Politik af den, Regeringen er forpligtet til at føre? Offentligheden her i Landet, siger jeg, har et klart Krav paa at faa Besked om: hvad er Regeringens økonomiske Politik, hvilke Planer har den? Saa vanskeligt Vilkaarene har ligget, og med den korte Taletid, der er en beskaaret — under disse Forhold kun et Kvarter —, maa jeg nøjes med at henvise til mine Bemærkninger under Valutalovens Behandling. Ministrene derimod har ikke dette Baand paa sig; de har Lov til at tale saa meget, de vil. Hvis de virkelig vil have Demokrati her i Landet, hvis man virkelig vil hævde, at vi har en Regering, som vil give Befolkningen Besked, saa giver Ministrene i Aften Befolkningen Besked om, hvilken økonomisk Politik de fører; den Politik, de har